

รายงานการวิจัย

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

เรื่อง

การผลิตและอนุบาลลูกถุงก้ามกราม(*Macrobrachium rosenbergii*)ในเขตภาคเหนือด้วยน้ำเค็มระบบปิด เพื่อลดต้นทุนในการผลิตถุงก้ามกรามในเขตภาคเหนือ

A study on giant freshwater prawn(*Macrobrachium rosenbergii*) larvae production by closed circulatory saline water in northern of Thailand

โดย

กระสินธ์ หังสพฤกษ์ เทพรัตน์ อิงเครยฐพันธ์ ประจวบ ฉายบุ
นิวัฒน์ หวังชัย สุภัตรา อุไรวรรณ์

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ สำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติ ที่ให้การสนับสนุนทุนอุดหนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาศรัมสูกิจและสังคมด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงการบูรณาการนำร่อง เรื่อง การพัฒนาอุตสาหกรรมกุ้งเพื่อการส่งออกอย่างยั่งยืน ประจำปีงบประมาณ 2547 ครั้งนี้ ขอขอบคุณ ภาควิชาเทคโนโลยีการประมง คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ในทำการทำวิจัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการลดปริมาณการใช้น้ำเก็บในการอนุบาลลูกกุ้งก้ามกราม และการใช้แร่ธาตุในน้ำ ตั้งแต่มีพัฒนาการระยะที่ 1 จนถึงระยะ postlarvae โดยใช้น้ำเก็บที่มีความเค็ม 15 ส่วนในพันที่เตรียมจาก ผงเกลือสำเร็จรูปสำหรับทำน้ำทะเลเทียม(ArtSW) เป็นทรีตเมนต์ที่ 3 น้ำเก็บที่เตรียมจากน้ำทะเลเข้มข้นจากนาเกลือ(ConcSW) เป็นทรีตเมนต์ที่ 1 และน้ำเก็บที่เตรียมจากเกลือสิน亥ว์(UndgSW) เป็นทรีตเมนต์ที่ 2 ผลการวิเคราะห์แร่ธาตุจากน้ำเก็บทั้ง 3 แหล่ง พบว่า UndgSW มีปริมาณ แมกนีเซียม ไปಡेटเซียม และ แคลเซียม ต่ำ เมื่อชดเชยแร่ธาตุแล้ว นำไปใช้ออนุบาลลูกกุ้งก้ามกรามในระบบแบบเปิด ในการทดลองที่ 2 พบว่า UndgSW มีอัตราการรอด 0% ส่วน ArtSW และ ConcSW มีอัตราการรอดไม่แตกต่างกัน($P>0.05$) เท่ากับ 44.30 ± 5.22 และ 43.57 ± 2.06 % ตามลำดับ มีอัตราการใช้น้ำประมาณ 300 L และในระบบน้ำหมุนเวียนแบบปิด ในการทดลองที่ 3 มีอัตราการรอด 11.26 ± 7.78 และ 18.63 ± 3.21 % ตามลำดับ($P>0.05$) มีอัตราการใช้น้ำ 50 ลิตร เมื่อน้ำที่ใช้ออนุบาลในการทดลองที่ 3 (ArtSW และ ConcSW) ก่อนเริ่มการทดลอง และเมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง ไปวิเคราะห์หาปริมาณแร่ธาตุพบว่า แมกนีเซียมมีการลดลงทั้ง 2 ทรีตเมนต์($P<0.05$) ส่วนปริมาณ ไปಡेटเซียม และ แคลเซียม ไม่มีการเปลี่ยนแปลง($P>0.05$) จากการทดลองสรุปได้ว่า สามารถใช้ผงเกลือสำเร็จรูปแทนการใช้น้ำทะเลเข้มข้นจากนาเกลือ และระบบนำ หมุนเวียนแบบปิดสามารถนำมาใช้ในการอนุบาลลูกกุ้งก้ามกรามได้ทำให้สามารถลดอัตราการใช้น้ำเก็บ 6 เท่า

Abstract

This study aimed to decrease saline water using and determine 5 major elements consumption from 15 ppt. rearing water in the giant freshwater prawn nursery during development stage 1 to postlarvae stage. The first experiment was to determine Na, Mg, K and Ca in underground salt saline water(UndgSW) as treatment3, artificial saline water prepared from commercial instant sea salt for artificial seawater making (ArtSW) as treatment1 and concentrated seawater from salt mining dilution(ConcSW) as treatment2 and at 15 ppt. The result of rearing water determination was UndgSW contain low Mg, K and Ca. UndgSW was supplemented and used in the second experiment for larval rearing water compare to ArtSW and ConcSW . Survival rate of ArtSW and ConcSW in 50L opened water system was 44.30 ± 5.22 and 43.57 ± 2.06 % ($P > 0.05$) with 300L saline water using and UndgSW showed 0% survival rate. While ArtSW and ConcSW in 50L closed circulatory saline water system showed 11.26 ± 7.78 and 18.63 ± 3.21 % ($P > 0.05$)survival rate with 50L saline water using. Magnesium concentration of rearing water before the third experiment beginning compared to the end the result showed the significant declination, while potassium and calcium showed non significant result. The conclusion of closed circulatory saline water was 6 times saline water saving for each experimental units and artificial seawater prepared from commercial instant sea salt can be use instead of concentrated seawater from salt mining.

สารบัญ

หน้า

บทนำ	1
วัตถุประสงค์	2
วิธีดำเนินการวิจัย	4
ผลการวิจัย	9
สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง	13
บรรณานุกรม	15

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. ปริมาณแร่ธาตุในน้ำเค็มที่เดรียมจากแหล่งต่างๆ ที่ความเค็ม 15 ส่วนในพัน	9
2. อัตราการรอดของลูกกุญแจอนุบาลในน้ำเค็มจากแหล่งต่างๆ ที่ความเค็ม 15 ส่วนในพัน ในระบบนำ้แบบเปิด(มีการเปลี่ยนถ่ายน้ำ)	10
3. อัตราการรอดของลูกกุญแจอนุบาลในตู้ที่มีระบบไฟล์เรียนแบบปิดและติดตั้ง ระบบบำบัดเคมโมเนียและไนโตรท์	10
4. ปริมาณแร่ธาตุในน้ำที่ใช้อนุบาลลูกกุญแจที่ความเค็ม 15 ส่วนในพันในตู้ที่มีระบบ ไฟล์เรียนนำ้แบบปิด	12

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. ตู้ทดลองที่ติดตั้งระบบกรองและบำบัดแอมโมเนียและไนโตรท์	4
2. ระบบกรอง และบำบัดแอมโมเนียและไนโตรท์	4
3. กระชังผ้าไหมแก้วขนาด 15 x 15 x 15 ซ.ม.	4
4. กล่องอนุกประสงค์ความชุ่ม 50 ลิตร	5
5. เวลาที่ใช้ในแต่ละ ระยะพัฒนาการของลูกกุ้งตั้งแต่ระยะที่ 1 จนถึงระยะ post larvae	11
6. อุณหภูมิทดลองการทดลอง	11
7. ความเด้มต่อของการทดลอง	11

บทนำ

กุ้งก้ามกราม (*Macrobrachium rosenbergii*, Giant freshwater prawn) เป็นสัตว์เศรษฐกิจที่เกษตรกรให้ความนิยมในการเพาะเลี้ยงอย่างแพร่หลายในทุกภูมิภาคของประเทศไทย ในปี 2000 มีผลผลิตกุ้งก้ามกรามทั่วโลกถึง 118,501 ตัน คิดเป็นมูลค่า 410,001 พันล้านдолลาร์ (FAO, 2000) ในปัจจุบันได้มีการเลี้ยงกุ้งก้ามกรามกันอย่างแพร่หลายในเขตภาคเหนือ ซึ่งมีพื้นที่เลี้ยงกุ้งก้ามกรามส่วนมากอยู่ที่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดพิจิตร และจังหวัดเชียงใหม่ รวมกันประมาณ 2,000 ไร่ แต่ในการเพาะเลี้ยงประสบปัญหาการขาดแคลนลูกกุ้ง เมื่อจากในการผลิตลูกกุ้งก้ามกรามนั้น จำเป็นต้องใช้น้ำทะเลที่มีความเค็มในช่วง 12-18 ส่วนในพัน ทำให้ในเขตภาคเหนือและภาคอีสานไม่มีการผลิตลูกกุ้งก้ามกรามเชิงพาณิชย์ นอกจากจะใช้ในการเรียนการสอน และการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานของกรมประมงเท่านั้น ทำให้เกษตรกรมีความจำเป็นต้องซื้อลูกกุ้งมาจากฟาร์มเพาะเลี้ยงจากภาคกลาง ทำให้ลูกกุ้งมีราคาสูง(ตามฤดูกาล) ลูกกุ้งที่ซื้อมาอ่อนและมีอัตราการลดตายต่ำ เนื่องจากการขนส่ง

ในการเจริญเติบโต การสร้างเปลือกใหม่ และการลอกคราบของกุ้งนั้นจะประสบผลสำเร็จ หรือไม่ขึ้นอยู่กับการปรับตัวด้านสรีรวิทยา การได้น้ำของแหล่งอิฐอนของสารอินทรีย์ ซึ่งจะมีการเชื่อมโยงใกล้ชิดกับสารประกอบอินทรีย์ระหว่างกระบวนการสร้างเปลือก ดังนั้นความสำเร็จในการเลี้ยงกุ้งจะขึ้นกับ ความเข้าใจเกี่ยวกับการตอบสนองทางสรีรวิทยาต่อสิ่งแวดล้อมภายนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเค็มน้ำ

โดยทั่วไปแล้วองค์ประกอบของเปลือกสัตว์ในกลุ่มครัสเตเชียนนั้น จะมีแคลเซียม คาร์บอเนตเป็นองค์ประกอบหลัก และมีแมกนีเซียม ฟอฟอรัส โซเดียม โปเตสเซียม เป็นองค์ประกอบรองลงมา จากที่กล่าวมาแล้วนี้จะเห็นได้ว่าความเค็มของน้ำเกี่ยวข้องกับชนิดและปริมาณแร่ธาตุในน้ำซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการเพาะและอนุบาลลูกกุ้งก้ามกราม การต่อปริมาณการใช้น้ำเค็มในการเพาะและอนุบาลนั้นจึงมีความสำคัญต่อการลดต้นทุนในการผลิตลูกกุ้งก้ามกราม ได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและพัฒนาระบบน้ำเค็มแบบหมุนเวียนในการเพาะและอนุบาลลูกกุ้งก้ามกราม
2. เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนลูกกุ้งก้ามกรามในเขตภาคเหนือ
3. เพื่อลดต้นทุนในการซื้อลูกกุ้งซึ่งต้องจ่ายส่วนมากจากฟาร์มในภาคกลางทำให้มีราคาสูง
4. เพื่อผลิตลูกกุ้งที่มีคุณภาพในเขตภาคเหนือ

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตเรื่องการอนุบาลลูกกุ้งก้ามกรามตั้งแต่ออกจากไข่ในที่นิพัฒนาการในระยะที่ 1 จนถึงระยะว่ารวม 12 ระยะ โดยอนุบาลในผู้ที่มีระบบบน้ำเค็มหมุนเวียนแบบปิดโดยไม่มีการเปลี่ยนน้ำเลย โดยใช้น้ำเค็มที่เตรียมจากผงเกลือสังเคราะห์สำหรับทำน้ำทะเลเทียมยี่ห้อ Marinium น้ำเค็มที่เตรียมจากน้ำทะเลเข้มข้น 120 – 200 ส่วนในพัน และน้ำเค็มที่เตรียมจากเกลือสินเชาว์โดยมีการซัดเซยแร่ธาตุ โดยที่น้ำเค็มจากทั้ง 3 แหล่งมีความเค็มที่ 15 ส่วนในพัน

เวลาและสถานที่

เวลา	เริ่มดำเนินการ	เดือน มีนาคม 2547
	เสร็จสิ้น	เดือน สิงหาคม 2548
สถานที่	โรงเรียนภาควิชาเทคโนโลยีการประมง มหาวิทยาลัยแม่โจ้ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่	

วิธีดำเนินการวิจัยโดยสรุปทุยก្នុង

ทำการเพาะและอนุบาลลูกกุ้งก้ามกรามในตู้ที่มีระบบน้ำเก็บหมุนเวียนแบบปิด โดยไม่มีการเปลี่ยนน้ำเลย โดยใช้น้ำเก็บที่เตรียมจากผงเกลือสังเคราะห์สำหรับทำน้ำทะเลเที่ยมยี่ห้อ Marimium น้ำเก็บที่เตรียมจากน้ำทะเลเข้มข้น 120 ส่วนในพัน และน้ำเก็บที่เตรียมจากเกลือสินเชาว์โดยมีการซดเซยแเร่ชาตุ โดยที่น้ำเก็บจากห้อง 3 แหล่งมีความเค็มที่ 15 ส่วนในพัน อนุบาลลูกกุ้งตั้งแต่อกจากไข่ในระยะที่ 1 จนมีพัฒนาการเหมือนโตเต็มวัยหรือระยะครัวว่า(protellarvae) และทำการเก็บน้ำตัวอย่างนำไปวิเคราะห์หาปริมาณแร่ธาตุ สักค่าห์ละ 2 กรัม ครั้งละ 20 มิลลิลิตร

แนวความคิดที่นำมาใช้ในการวิจัย

ความต้องการลูกกุ้งก้ามกรามเพื่อผลผลิตในปัจจุบัน ในเขตภาคเหนือมีความต้องการที่สูงมากเกยตกรกรำเป็นต้องสั่งลูกกุ้งมาจากทางภาคกลางเนื่องจากไม่มีผู้ผลิตเชิงพาณิชย์ในภาคเหนือเนื่องมาจากการขาดแคลนน้ำเก็บ ทำให้ลูกกุ้งมีราคาสูงขึ้นมากกว่าทางภาคกลางและต้องผ่านการขนส่ง ทำให้ลูกกุ้งอ่อนแอ และมีอัตราการลดตายต่ำ การวิจัยครั้งนี้ต้องการแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำเก็บที่ใช้ในการอนุบาลลูกก้ามกราม ซึ่งเป็นการลดต้นทุนในการผลิตในเขตภาคเหนือ

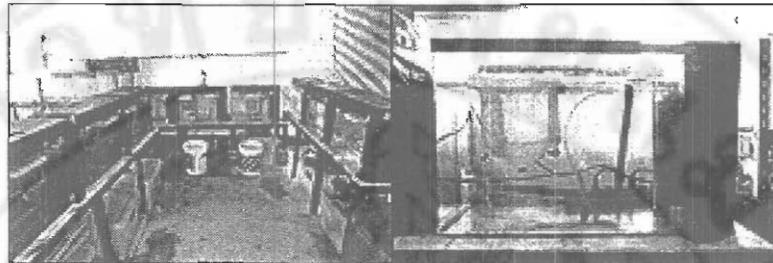
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับภาคเหนือในการผลิตลูกกุ้งก้ามกรามเพื่อให้เกยตกรกรำได้นำไปใช้เดี่ยงหรือผลิตลูกกุ้งก้ามกรามซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ และศักยภาพในการเพิ่มผลผลิตเนื่องจากสามารถลดต้นทุนที่ใช้ในการขนส่ง และลดอัตราการใช้น้ำเก็บซึ่งมีความจำเป็นในการผลิต และยังได้ระบบน้ำเก็บแบบปิดที่มีประสิทธิภาพ และเป็นระบบที่ไม่มีปัญหาต่อสิ่งแวดล้อม เป็นการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงกุ้งก้ามกรามอย่างยั่งยืน

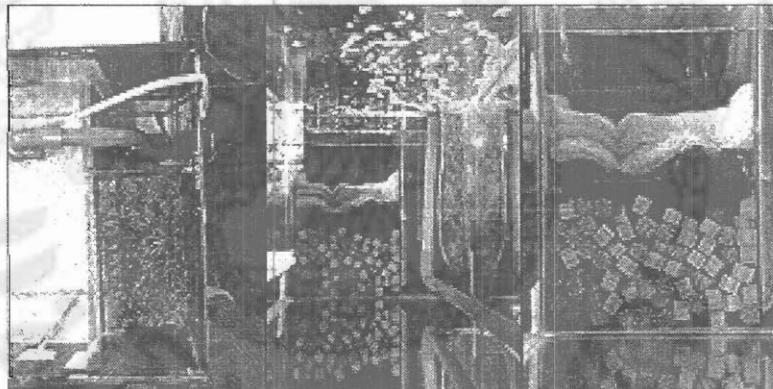
วิธีดำเนินการวิจัย

อุปกรณ์ดำเนินการ

1. ตู้ทดลองขนาดความจุ 50 ลิตร พร้อมระบบกรองและบำบัดแอนโนนเนีย และไนโตรท์ และพาบีด จำนวน 9 ตู้

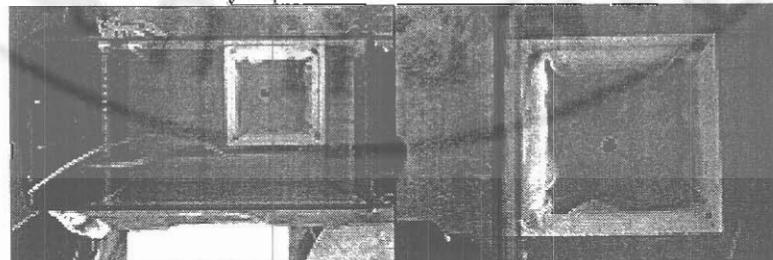

ภาพที่ 1 ตู้ทดลองที่ติดตั้งระบบกรองและบำบัดแอนโนนเนียและไนโตรท์

ภาพที่ 2 ระบบกรองและบำบัดแอนโนนเนียและไนโตรท์

2. กระชังผ้าใบมีแก้วขนาด $15 \times 15 \times 15$ ซ.ม.

ภาพที่ 3 กระชังผ้าใบมีแก้วขนาด $15 \times 15 \times 15$ ซ.ม.

3. เป็นน้ำข้าดเด็กยี่ห้อ LifeTech รุ่น AP 1200 มีอัตราการสูบน้ำ 600 ลิตร/ช.ม. 9 เครื่อง
4. กล่องพลาสติกอเนกประสงค์ขนาดความจุ 36 ลิตร

ภาพที่ 4 กล่องพลาสติกอเนกประสงค์ขนาดความจุ 50 ลิตร

วิธีดำเนินการ

1. การทดลองที่ 1 นำน้ำเค็มที่เตรียมได้จากผงเกลือสำเร็จรูปสำหรับทำน้ำทะเลเทียม (ArtSW) ใน treatment 1 น้ำเค็มที่เตรียมจากน้ำทะเลเข้มข้นจากนาเกลือ(ConcSW) ใน treatment 2 และน้ำเค็มที่เตรียมจากเกลือสินเชาว์ ที่ความเค็ม 15 ส่วนในพันนำไปประมวล แร่ธาตุ Na, Mg, K และ Ca โดยวิธี atomic absorption spectrophotometer จากนั้นนำเค็มที่ได้จากเกลือสินเชาว์ไปทำการซดเซยเกลือแร่ที่พร่องไปโดยใช้ปริมาณที่มีอยู่ในน้ำเค็มที่เตรียมจากน้ำทะเลเข้มข้นจากนาเกลือเป็นเกณฑ์

2. การทดลองที่ 2

2.1 วางแผนการทดลองแบบ CRD มี 3 treatment 3 replication ใช้กล่องพลาสติกอเนกประสงค์ ประจำน้ำเค็ม 50 ลิตร ที่เตรียมจากแหล่งต่างๆ (ภาพที่ 4)

2.1.1 Treatment 1 น้ำเค็ม 15 ส่วนในพันเตรียมจากผงเกลือสำเร็จรูปสำหรับทำน้ำทะเลเทียม (ArtSW)

2.1.2 Treatment 2 น้ำเค็ม 15 ส่วนในพันที่เตรียมจากน้ำทะเลเข้มข้นจากนาเกลือที่มีความเค็ม 120 ส่วนในพัน(กลุ่มควบคุม)

2.1.3 Treatment 3 น้ำเค็ม 15 ส่วนในพันที่เตรียมจากน้ำเกลือสินเชาว์ ที่มีการซดเซยแร่ธาตุ

2.2 สัตว์ทดลอง

นำแม่กุ้งที่มีไข่แก่ติดห้องมาทำการวางไข่ในน้ำเค็มที่เตรียมจาก ผงเกลือสำเร็จรูป สำหรับทำน้ำทะเลเทียมที่ความเค็ม 15 ส่วนในพัน โดยใช้ตาข่ายพรางแสง 70% เมื่อแม่กุ้งทำการวางไข่หมดแล้ว ทำการสุ่มนับความหนาแน่นของตัวอ่อน จากนั้นจึงทำการแบ่งตัวอ่อนโดยการตวงใส่ลงในกล่องพลาสติกในกประสงค์ขนาดความจุ 50 ลิตรที่มีน้ำที่มีความเค็ม 15 ส่วนในพันบรรจุอยู่ 10 ลิตร ทึ้ง 9 กล่อง

2.3 วิธีการจัดการบ่อทดลอง

2.3.1 กำหนดให้แต่ละกล่องมีความหนาแน่นของลูกกุ้ง 4000 ตัว

(80 ตัว/ลิตร)

2.3.2 ทำการดูดตะกอนทึ้งทุกวันในตอนเย็น(18.00 น) และเพิ่มน้ำในอัตรา 10 เปอร์เซ็นต์ ใน 10 วันแรกไม่มีการเปลี่ยนถ่ายน้ำ หลังจากวันที่ 10 ไปแล้วทำการเปลี่ยนน้ำในอัตรา 50 เปอร์เซ็นต์ ทุกวันเวลา (18.00 น.) เมื่อลูกกุ้งกว่าประมาณ 60 % ของลูกกุ้งทึ้งหมด ทำการลดความเค็มลงวันละ 3-4 ส่วนในพัน จนลูกกุ้งจนกว่าทึ้งหมด

2.3.3 อนุบาลลูกกุ้งโดยให้ตัวอ่อนอาร์ทีเมียเป็นอาหารในอัตรา 5 ตัว/มิลลิลิตร วันละ 2 มื้อในเวลา 8.00 น. และเวลา 16.00 น.

2.3.4 ทำการตรวจขั้นตอนการพัฒนาของลูกกุ้งทุกวัน

2.3.5 ติดตั้งเครื่องไห้อากาศขณะทำการอนุบาลลูกกุ้ง

2.4 การเก็บข้อมูลและการบันทึกข้อมูล

ทำการประเมินอัตราการรอดตายของลูกกุ้ง แล้วนำไปวิเคราะห์ความแปรปรวน(Analysis of Variance) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลอง โดยวิธี Tukey test โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS 9.0

2.4.1 ประเมินอัตราการรอดโดย

$$\text{อัตราการรอดตาย(ร้อยละ)} = \frac{\text{จำนวนกุ้งเมื่อสิ้นสุดการทดลอง} \times 100}{\text{จำนวนกุ้งเริ่มต้นการทดลอง}}$$

3. การทดลองที่ 3

3.1 วางแผนการทดลองแบบ CRD มี 2 treatment 3 replication ใช้ตู้กระจกขนาด $12 \times 24 \times 15$ นิ้ว(ภาพที่ 1) ที่มีช่องแบ่งสำหรับติดตั้งระบบบำบัดเอมโมเนีย และไนโตรท์ (ภาพที่ 2) บรรจุน้ำเค้มที่เตรียมจากแหล่งต่างๆที่ความเค้ม 15 ส่วนในพัน ในปริมาตร 50 ลิตร

3.1.1 Treatment 1 นำเค้ม 15 ส่วนในพันเตรียมจากผงเกลือสำเร็จรูป สำหรับทำน้ำทะเลเทียม(ArtSW)

3.2 Treatment 2 นำเค้ม 15 ส่วนในพันที่เตรียมจากน้ำทะเลเข้มข้น จากนาเกดีค์ที่มีความเค้ม 120 ส่วนในพัน(ConcSW)

3.2 ตัววัดทดลอง

นำแม่คุ้งที่มีไข่แก่ติดห้องมาทำการวางไข่ในน้ำเค้มที่เตรียมจาก ผงเกลือสำเร็จรูป สำหรับทำน้ำทะเลเทียมที่ความเค้ม 15 ส่วนในพัน โดยใช้ตาข่ายพรางแสง 70% เมื่อแม่คุ้งทำการวางไข่หมดแล้ว ทำการสุ่มนับความหนาแน่นของตัวอ่อน จากนั้นจึงทำการแบ่งตัวอ่อนโดยการตวงไส่ลงในกระชังฝ้าไหหมากว้างขนาด $15 \times 15 \times 15$ เซนติเมตร (ภาพที่ 3) ในตู้กระจกขนาดความจุ 50 ลิตรที่มีน้ำที่มีความเค้ม 15 ส่วนในพันบรรจุอยู่ และมีระบบกรองและบำบัดเอมโมเนียและไนโตรท์ทั้ง 6 ตู้

3.3 วิธีจัดการตู้ทดลอง

3.3.1 กำหนดให้แต่ละตู้มีความหนาแน่นของลูกคุ้ง 4000 ตัว(80 ตัว/ลิตร)

3.3.2 ตู้ทดลองทั้งหมดได้ทำการกระตุ้น(activate) ระบบกรองก่อน

ทำการทดลอง 3 สัปดาห์

3.3.3 ทำการอนุบาลลูกคุ้งโดยให้ตัวอ่อนอาร์ทีเมียเป็นอาหารในอัตรา 5 ตัว/มิลลิลิตร วันละ 2 นิ้อ ในเวลา 8.00 น. และเวลา 16.00 น.

3.3.4 ทำการคุณตะกอนทึ่งทุกวันในตอนเย็น(18.00 น) โดยไม่มีการเปลี่ยนน้ำ ทำการอนุบาล จนลูกคุ้งจนกว่าทั้งหมด

3.3.5 ทำการให้ถ้าหากในตู้ทดลองขณะอนุบาลลูกคุ้ง

3.4 การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 ทำการเก็บตัวอย่างน้ำที่ใช้อุบลจากทุกตู้มีอิฐเริ่มต้นการทดลอง และเมื่อสิ้นสุดการทดลองนำไปวิเคราะห์หาปริมาณแร่ธาตุ Na, Mg, K, Ca และ Cl โดยใช้เครื่อง x-ray fluorescence spectrophotometry (Oxford ED²⁰⁰⁰)

3.4.2 ทำการตรวจหาปริมาณแอมโมเนียมในไตรท์ในน้ำที่ใช้อุบล ลูกกุ้งทุกวันโดยใช้ commercial test kit

3.4.3 ทำการตรวจบันทึกค่าอุณหภูมน้ำที่ใช้ในการทดลองทุกวัน

3.4.4 ทำการตรวจระดับพัฒนาการของลูกกุ้งทุกวันขั้นทาร พุช และศูกร ทุกสัปดาห์

3.4.5 ทำการประเมินอัตราการรอดตายของลูกกุ้ง
 อัตราการรอดตาย(ร้อยละ) = $\frac{\text{จำนวนกุ้งเมื่อสิ้นสุดการทดลอง}}{\text{จำนวนกุ้งเริ่มต้นการทดลอง}} \times 100$

3.4.6 ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน(Analysis of Variance) เพื่อ
 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลอง โดยวิธี T-test โดย
 ใช้โปรแกรมสำหรับ SPSS 9.0

ผลการวิจัย

1. การทดลองที่ 1 ปริมาณแร่ธาตุในน้ำที่ใช้อนุบาลลูกกุ้งก้ามกรามที่ความเค็ม 15 ส่วนในพัน

จากการทดลองหาปริมาณแร่ธาตุ Na, Mg, K, และ Ca ในน้ำที่ใช้อนุบาลลูกกุ้งทั้ง 3 treatment ที่ความเค็ม 15 ส่วนในพันพบว่าน้ำเค็มที่เตรียมจากเกลือสินเชาว์(UndgSW) มีปริมาณแร่ธาตุต่ำกว่าในน้ำเค็มที่เตรียมจากผงเกลือสำเร็จรูปสำหรับนำ้ำทะเลเที่ยม(ArtSW) และน้ำตื้ากว่านำ้ำเค็มที่เตรียมจากนำ้ำทะเลเข้มข้นจากนาเกลือ(ConcSW) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ปริมาณแร่ธาตุในน้ำเค็มที่เตรียมจากแหล่งต่างๆ ที่ความเค็ม 15 ส่วนในพัน

	ArtSW (ส่วนในล้าน)	ConcSW (ส่วนในล้าน)	UndgSW (ส่วนในล้าน)
Na ⁺	5203.2	4511.7	4139.2
K ⁺	200.2	205.6	85.17
Ca ²⁺	231.6	142.9	88.4
Mg ²⁺	347.8	309.9	26.25

2. การทดลองที่ 2 เปรียบเทียบอัตราการรอดตายของลูกกุ้งที่ทำการอนุบาลจนถึงระยะกว่าทั้งหมด

จากการทดลองพบว่าลูกกุ้งก้ามกรามที่อนุบาลด้วยน้ำเค็มที่เตรียมจากผงเกลือสำเร็จรูปสำหรับนำ้ำทะเลเที่ยม(ArtSW) และนำ้ำทะเลเข้มข้นจากนาเกลือ(ConcSW) มีอัตราการรอดตายเมื่อสิ้นสุดการทดลองไม่แตกต่างกัน($P>0.05$) ส่วนน้ำเค็มที่เตรียมจากเกลือสินเชาว์ที่ทำการซดเซย์เกลือแร่แล้ว(UndgSW) ไม่มีลูกกุ้งรอดตาย ดังตารางที่ 2 การทดลองที่ 2 ใช้น้ำเค็มที่ความเค็ม 15 ส่วนในพัน ไปประมาณ 300 ลิตร ต่อ 1 ชั้น(หน่วยทดลอง)

ตารางที่ 2 อัตราการรอดของลูกกุ้งที่อนุบาลด้วยน้ำเค็มจากแหล่งต่างๆ ที่ความเค็ม 15 ส่วนในพัน

Treatment	Mean of Survival Rate(%)
ArtSW(T1)	44.30±5.22 ^a
ConcSW(T2)	43.57±2.06 ^a
UndgSW(T3)	0.00 ^b

หมายเหตุค่าเฉลี่ย+SD ที่ตามด้วยอักษรต่างกันมีความแตกต่างกัน ($P<0.05$)

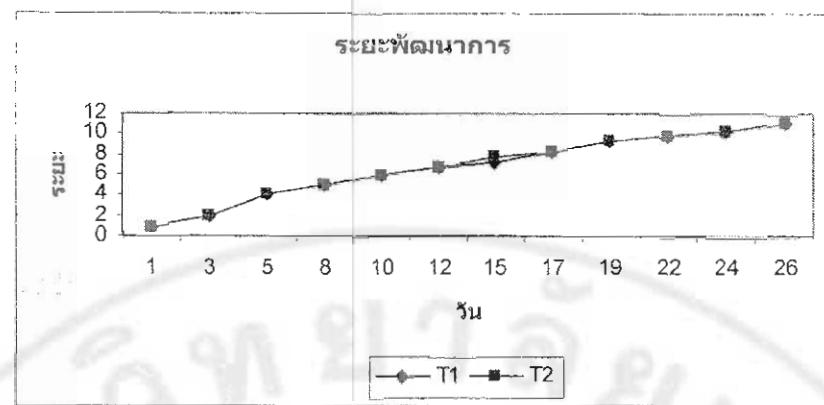
3. การทดลองที่ 3 เปรียบเทียบอัตราการรอดของลูกกุ้งที่อนุบาลด้วยน้ำเค็มจากแหล่งต่างๆ (ArtSW และ ConcSW) ที่ความเค็ม 15 ส่วนในพัน ในตู้ทดลองที่มีระบบน้ำหมุนเวียนแบบปิด และติดตั้งระบบบำบัดแอมโนเนียมและไนโตรเจนแล้ว

จากการทดลองพบว่าอัตราการรอด ระยะพัฒนาการ ของลูกกุ้งจากทั้ง 2 treatment เมื่อสิ้นสุดการทดลองไม่แตกต่างกัน ($P>0.05$) ดังตารางที่ 3 และรูปที่ 5 อุณหภูมิติดต่อการทดลองค่อนข้างคงที่ ดังรูปที่ 6 และมีความเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเนื่องจากการระเหยของน้ำดังรูปที่ 7

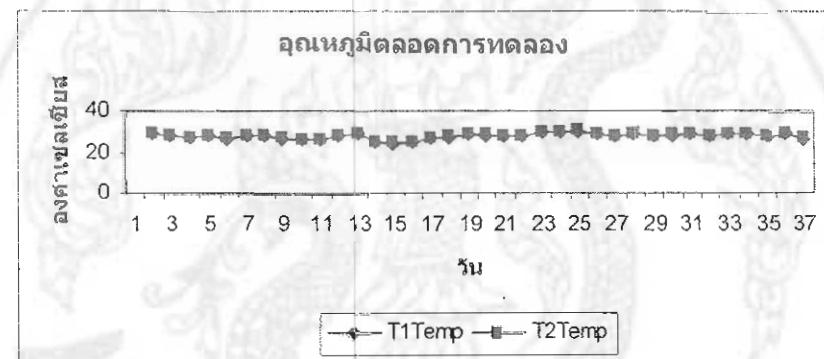
ตารางที่ 3 อัตราการรอดของลูกกุ้งที่อนุบาลในตู้ที่มีระบบน้ำไหลเวียนแบบปิดและติดตั้งระบบบำบัดในไนโตรเจนและแอมโนเนียม

Treatment	Mean of Survival Rate(%)
ArtSW(T1)	11.26±7.78 ^a
ConcSW(T2)	18.63±3.21 ^a

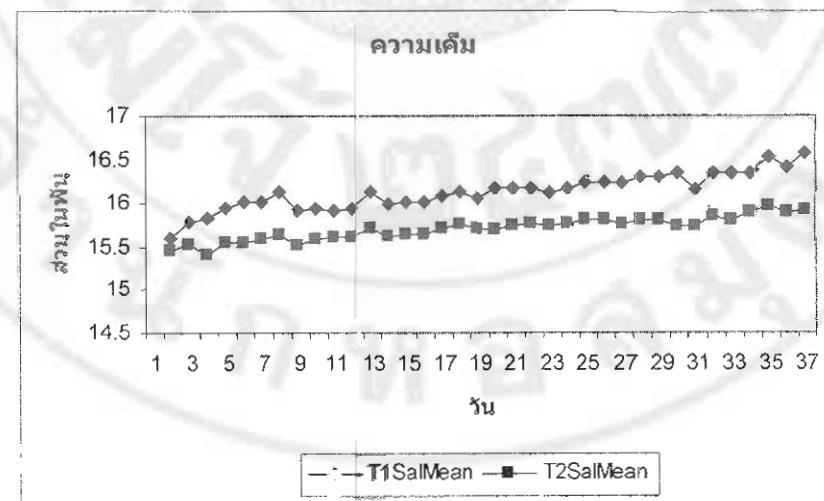
หมายเหตุค่าเฉลี่ย+SD ที่ตามด้วยอักษรต่างกันมีความแตกต่างกัน ($P<0.05$)

ภาพที่ 5 ระยะพัฒนาการของลูกกุ้งตัวแต่ระดับที่ 1 จนเริ่มเข้าระดับ postlarvae

ภาพที่ 6 อุณหภูมิตลอดการทดลอง

ภาพที่ 7 ความเค็มตลอดการทดลอง

ตารางที่ 4 ปริมาณแร่ธาตุในน้ำที่ใช้ในการอนุบาลลูกกลุ่มที่ความเค็ม 15 ส่วนในพันในตู้ที่มีระบบนำ
แบบปิด

แร่ธาตุ	ArtSW ก่อนทดลอง	ArtSW เสร็จสิ้นการ	ConcSWก่อนทดลอง	ConcSWเสร็จสิ้น
	(mg/L)	ทดลอง(mg/L)	(mg/L)	การทดลอง(mg/L)
Na	5203.2±199.6 ^a	4105.3±298.9 ^b	4511.7±341.0 ^b	4266.1±112.6 ^b
Mg	347.8±27.2 ^a	144.5±20.0 ^b	309.9±15.2 ^a	159.2±18.2 ^b
K	200.2±14.8 ^a	183.9±7.7 ^a	205.6±16.3 ^a	183.2±6.8 ^a
Ca	231.6±19.6 ^a	237.2±13.3 ^a	142.9±1.8 ^b	144.0±7.1 ^b
Cl	8370.3±118.2 ^a	8454±141.0 ^a	8581.0±57.5 ^a	8495.7±60.9 ^a

หมายเหตุค่าเฉลี่ย+SD ที่ตามด้วยยักษ์กรต่างกันมีความแตกต่างกัน ($P<0.05$)

สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง

จากการทดลองครั้งที่ 1 ในการหาปริมาณแร่ธาตุหลักที่มีอยู่ในน้ำเค็มที่ความเค็ม 15 ส่วนในพันพบร่วมน้ำเค็มที่เตรียมจากเกลือสินเชาว์ (UndgSW) มีปริมาณ เกลือแร่ โซเดียมเซบีน แมกนีเซียม และเคลตเซียมต่ำมากสอดคล้องกับการวิเคราะห์ของ จักรศุพร (2536) และ Thapa (2002) เมื่อนำไปชดเชยเกลือแร่ที่พร่องไปแล้ว นำมาใช้ออนุบาลลูกกุ้งก้ามกรามเบรียบเทียบกับ น้ำเค็มที่เตรียมจากผงเกลือสำเร็จรูปสำหรับทำน้ำทะเลเทียม(ArtSW) และน้ำเค็มที่เตรียมจากน้ำทะเลเข้มข้นจากนาเกลือ (ConcSW) ใน การทดลองที่ 2 พบร่วมน้ำมีลูกกุ้งรอดตาย หั้งน้ำอาจจะเนื่องจากยังขาดเกลือแร่อื่นๆ นอกเหนือจากเกลือแร่ทั้ง 3 ชนิดที่ไม่ได้ทำการซัดเซบลงไป ดังนั้นเกลือสินเชาว์จึงไม่เหมาะสมกับการนำมาใช้จากเพาะทำเป็นน้ำเค็มเพื่อใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ แต่ผลของอัตราการรอดของลูกกุ้งที่อนุบาลในน้ำ ArtSW และ ConcSW พบร่วมน้ำอัตราการรอดไม่แตกต่างกันอยู่ที่ 44.30 ± 5.22 และ 43.57 ± 2.06 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ($P > 0.05$) ใกล้เคียงกับผลการทดลองของ อนันต์ (2532) ที่มีอัตราการรอด 42.14 , 41.26 , 41.51 และ 42.34 เปอร์เซ็นต์ และสอดคล้องกับการทดลองของ Thapa (2002) ที่อนุบาลลูกกุ้งในน้ำเค็มจากนาเกลือมีอัตราการรอด 42 เปอร์เซ็นต์

ส่วนการทดลองที่ 3 พบร่วมน้ำอัตราการรอดในน้ำ ArtSW และ ConcSW ที่ความเค็ม 15 ส่วน ในพัน ไม่แตกต่างกัน ($P > 0.05$) โดยมีอัตราการรอด 11.26 ± 7.78 และ 18.63 ± 3.21 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ซึ่งเป็นอัตราการรอดที่ค่อนข้างต่ำ มีค่าใกล้เคียงกับการทดลองของ Menasveta and Piyatiratitivorakil (1979) ที่อนุบาลลูกกุ้งในน้ำเค็มของรีบิกที่มี subsand filter unit แยกจากกุ้ง อนุบาล และภายในน้ำมีอนุบาล โดยมีความหนาแน่นลูกกุ้ง 20 ตัว/litrar ที่ $16.4-18.7$ และ 15.9 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับและสรุปว่าในการอนุบาลลูกกุ้งในน้ำที่มีระบบไหหลวบแบบปิดที่ความหนาแน่น 20 ตัว/litrar จะให้อัตราการรอดและเจริญเติบโตดี แต่การทดลองที่ 3 นี้มีอัตราความหนาแน่นถึง 80 ตัว/litrar แต่ให้ผลใกล้เคียงกัน คืนนับว่าประสบผลสำเร็จในการอนุบาล

คุณภาพน้ำในการทดลองครั้งที่ 3 พบร่วมทดลองการรุดทดลองมีค่าเฉลี่ย 28 องศาเซลเซียส มีการเปลี่ยนแปลงไม่มากดังภาพที่ 6 ซึ่งอยู่ในช่วงอุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำซึ่งอยู่ในช่วง 26-30 องศาเซลเซียส(กรรณประมง, 2541 ; Ismael and Moreira, 1977 ; Jayachandran, 2001 ; Kovalenko et. al., 2002) ส่วนค่าแอมโมเนียมลดลงการทดลองมีค่าอยู่ในช่วง $0-0.5$ mg/L และมีค่าในไตรที่ในช่วง $0-0.13$ mg/L ซึ่งนับว่ามีอยมาก

เมื่อนำน้ำที่ใช้ในการอนุบาลจากทั้ง ArtSW และ ConcSW เมื่อเริ่มต้นทำการทดลองและเมื่อถึงสุดการทดลองไปทำการวิเคราะห์ห้าแร่ธาตุ โซเดียม แมกนีเซียม โซเดียมเซบีน และเคลตเซียม และ

กลอไรต์ พนว่าปริมาณแมกนีเซียม จากทั้ง ArtSW และ ConcSW มีการลดลงอย่างชัดเจน โดยลดลงจาก $347.8+27.2$ เหลือ $144.5+20.0$ และจาก $309.9+15.2$ เหลือ $159.2+18.2$ มิลลิกรัม/ลิตร ตามลำดับ

ส่วนปริมาณโซเดียมลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) เนพาะ ArtSW แต่ ConcSW พนว่าไม่มี นัยสำคัญ ($P>0.05$) ส่วนปริมาณโพแทสเซียมพบว่ามีการลดลงแต่ไม่มีความแตกต่างอย่างนิยม ($P>0.05$) ปริมาณแคลเซียมระหว่างการทดลองพบว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ดังนั้นแมกนีเซียมจึงเป็นแร่ธาตุที่ถูกกุ่งก้ามกระดองต้องการจากน้ำที่ใช้ออนุบาลในปริมาณมาก ในช่วงการพัฒนาตั้งแต่ระยะที่ 1 จนถึง ระยะ postlarvae จากการทดลองของ จักรตุพร(2536) รายงานว่าปริมาณแมกนีเซียม และโพแทสเซียมที่เหมาะสมในการอนุบาลถูกกุ่งก้ามกระดองอยู่ที่ 400 และ 300 มิลลิกรัม/ลิตรตามลำดับ ในการทดลองที่ 3 นี้ไม่มีการเปลี่ยนถ่ายน้ำตลอดการทดลอง ทำให้ปริมาณแมกนีเซียมลดลง และมีปริมาณโพแทสเซียมต่ำกว่าเล็กน้อย จึงน่าจะเป็นปัจจัยทำให้อัตราการรอดตายต่ำลงด้วย

ปริมาณแร่ธาตุที่มีอยู่ในน้ำ ArtSW และ ConcSW พบว่ามีค่าใกล้เคียงกันแตกต่างกันเฉพาะปริมาณโซเดียมและแคลเซียมในน้ำ ArtSW จะสูงกว่า ConcSW จากการทดลองที่ 3 นี้สามารถสรุปได้ว่า ผงเกลือสำเร็จรูปสำหรับทำน้ำทะเบียนสามารถใช้แทนน้ำทะเบียนขั้นจากนาเกลือได้ และสามารถอนุบาลถูกกุ่งในน้ำที่มีระบบไหลเวียนแบบปิดได้ โดยที่ระบบหมุนเวียนน้ำแบบปิดจะสามารถลดอัตราการใช้น้ำเกลือที่ 15 ส่วนในพันได้ถึง 6 เท่า (ปริมาณการใช้น้ำเกลือในระบบหมุนเวียนแบบปิด 50 ลิตร ในขณะที่ในระบบที่มีการเปลี่ยนน้ำปกติใช้น้ำถึง 300 ลิตร)

บรรณานุกรม

จักรตุพร วิสุทธิพันธ์. 2536. ผลของแมกนีเซียมอิโอนและโพแทสเซียมอิโอนที่ระดับต่างๆ ต่อ
อัตราการรอดของลูกกุ้งก้ามgram(Macrobrachium rosenbergii de Man) ในน้ำเกลือ
สินเชาว์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร.

ชนต์ นุสิก. 2529. การเพาะเลี้ยงกุ้งก้ามgram. ภาควิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คณะประมง
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 146 หน้า.

อนันต์ ตันสุตตะพาณิช. 2523. พัฒนาวิธีการเพาะและอนุบาลลูกกุ้งก้ามgramวัยอ่อน โดยใช้ เกลือ
สินเชาว์ เกลือสมุทร และน้ำเค็มจากภาคอีสาน. สถานีประมงน้ำกร่อยจังหวัดฉะเชิงเทรา.
กรมประมง. กรุงเทพ. 13 หน้า.

FAO, 2000.FAO year book Fisheries statistic.Aquaculture production.90(2):78 pp.

Ismael, D. and G.,S. Moreira. 1997. Effect of temperature and salinity on respiratory rate and
development of early larval stage of Macrobrachium acanthurus (Wiegmann,
1836)(Decapod,Palaemonidae). Comp.Biochem.Physiol. 118(3):871-876.

Jayachandran, K.V. 2001. Palaemonid Prawns biodiversity, taxonomy biology and management.
Science Publishers. India. 624 pp.

Kovalenko,E.E., R.D.Louis, L.O. Courtney and Randal. 2002. Successful microbound diet for the
larval culture of freshwater prawn Macrobrachium rosenbergii Aquaculture. 210:385-
395.

Menasveta, P and S. Payatiratitivorakul. 1980. A comparative study on larviculture techniques for
the giant freshwater prawn Macrobrachium rosenbergii (de Man) Aquaculture. 20:239-
249.

Thapa,R.B. 2002. Effect of different sources of salt water and ionic concentration on larval
nursing of giant freshwater prawn (Macrobrachium rosenbergii) De man. Master of
science(aquaculture) Thesis. Kasetsart University.Bangkok.